

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI
POOBLAŠČENEC

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana

T: 01 230 9730

www.ip-rs.si

gp.ip@ip-rs.si

Številka: 007-30/2023/3

Datum: 15. 5. 2023

Ministrstvo za finance
Direktorat za finančni sistem
gp.mf@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o kupcih in serviserjih nedonosnih kreditov bank (2023-1611-0029) – MNENJE

ZVEZA: vaš dopis št. IPP 007-259/2023/5, prejet dne 21. 4. 2023 ter gradivo objavljeno na portalu e-Demokracija

Spoštovani,

na podlagi vašega zaprosila, 3. točke prvega odstavka 55. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2) ter 57. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba) v nadaljevanju posredujemo mnenje Informacijskega pooblaščenca (IP) k prejetemu Predlogu Zakona o kupcih in serviserjih nedonosnih kreditov bank – 2023-1611-0029 (predlog zakona), ki se nanaša na vprašanja pravic in obveznosti kupca kreditov v zvezi z odkupljenim nedonosnim kreditom ter s tem povezane zahteve za opravljanje tovrstne dejavnosti v zvezi s prenosom Direktiva 2021/2167/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2021 o serviserjih kreditov in kupcih kreditov ter spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU.

IP uvodoma ugotavlja, da predlog zakona v nekaterih členih, ki poleg obdelave podatkov poslovnih subjektov urejajo tudi obdelavo osebnih podatkov fizičnih oseb (npr. 10., 17., 19., 22., 33., 36. členu), v različnih vidikih ne zadosti v celoti zahtevam 2. odstavka 6. člena ZVOP-2 glede vsebin, ki jih mora določati zakon v primerih, ko obdelava osebnih podatkov v javnem sektorju in v zasebnem sektorju poteka zaradi izvajanja zakonske obveznosti, javnega interesa ali izvajanja javne oblasti v primerih iz točk c) in e) 1. odstavka ter 2. in 3. odstavka 6. člena Splošne uredbe (bodisi ni določen namen, niso jasno določene vrste podatkov, ni določen rok hrambe bodisi napotuje na ureditev teh vsebin s podzakonskim aktom). Takšna obdelava je namreč v skladu z 2. odstavkom 6. člena ZVOP-2 zakonita le, če obdelavo osebnih podatkov, vrste osebnih podatkov, ki naj se obdelujejo, kategorije posameznikov, na katere se ti osebni podatki nanašajo, namen njihove obdelave in rok hrambe osebnih podatkov ali rok za redni pregled potrebe po hrambi določa zakon. Če je mogoče, se v zakonu določijo tudi uporabniki osebnih podatkov, posamezna dejanja obdelave in postopki obdelave ter drugi ukrepi za zagotovitev zakonite, poštene in pregledne obdelave.

IP dokončne presoje obstoja pravnih podlag za posamezne obdelave v mnenju in zgolj na podlagi prejetega in objavljenega gradiva ne more izvesti, saj je to naloga in odgovornost predlagatelja (in v končni fazi upravljavca), zato zgolj iz previdnosti dodajamo, da mora biti glede na 38. člen Ustave vsaka obdelava osebnih podatkov primarno opredeljena z zakonom in ne podzakonskim aktom. Dodatno izpostavljamo, da mora upravljavec ob zbiranju osebnih podatkov poskrbeti za informiranje posameznikov o obdelavi osebnih podatkov v skladu s 13. členom Splošne uredbe.

K 6., 36. in 38. členu

IP se sprašuje o ustreznosti in razlogih za ureditev, ki določa, da se Splošna uredba o varstvu podatkov ter ZVOP-2 glede obdelav osebnih podatkov na podlagi predloga zakona uporabljata smiselno oziroma zgolj, če predlog zakona ne določa drugače.

Predlog zakona npr. v 6. členu predvideva, da potencialni kupec kreditov zagotavlja varstvo informacij in zaupnost poslovnih informacij, ki mu jih izroči kreditna institucija, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in določbe zakona, ki ureja bančništvo. Podobno določbo vsebuje 36. člen. Navedeno je nenavadno, saj gre v celoti za zavezance po Splošni uredbi in ZVOP-2.

Nadalje predlog zakona posredno v 38. členu **nakazuje na omejitev oz. izključitev uporabe Splošne uredbe in ZVOP-2, saj predvideva**, da se obdelava osebnih podatkov za namene izvajanja predloga zakona izvaja **v skladu z določbami ZVOP-2 in Splošne uredbe zgolj, če predlog zakona ne določa drugače**. IP ni seznanjen z razlogi za odločitev za umestitev tovrstne določbe v predlog zakona, vendar ponovno opozarja, da mora tudi predlog zakona in njegova razlaga v celoti slediti tako Splošni uredbi o varstvu podatkov kot zahtevam sistemskega predpisa ZVOP-2 ter seveda Ustavi in 8. členu Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Odstopanja so torej dopustna zgolj, če jih Splošna uredba in ZVOP-2 dopuščata in ne obratno (da veljata ZVOP-2 in Splošna uredba zgolj, če predlog zakona ne določa drugače).

Določbe, ki jih izpostavljamo, so nenavadne oziroma nakazujejo posredno na poskus izključitve sistemskih predpisov glede varstva osebnih podatkov na področju, kjer je posameznik najbolj ranljiv in neredko v povsem podrejenem položaju – to je v razmerju do bank.

Predlagamo, da v izogib neskladnosti predloga zakona z ZVOP-2 in Splošno uredbo izpostavljene skrbi upoštevate ter predlog zakona ustrezno dopolnite.

Hvala za sodelovanje in lep pozdrav,

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka

Pripravila:
Alenka Jerše, univ. dipl. prav.
namestnica informacijske pooblaščenke

Poslati:
- po e-pošti;
- v vednost Ministrstvo za pravosodje: gp.mp@gov.si.